

klare nogle forbrydelser, som vi alle sammen gerne vil have opklaret. Det er den mindste kunst i verden.

Kunsten består i at sætte grænserne, og derfor vil jeg spørge, hvordan vi kan vide, at der ikke i morgen eller om 1 år eller 2 år kommer et forslag om, at der skal opbygges et register over alle de telefonnumre, ligesom der er blevet opbygget et register med dna-oplysninger, ligesom der er blevet opbygget registre med fingeraftryk osv. Kan justitsministeren garantere, at det vil en socialdemokratisk regering eller et socialdemokratisk parti aldrig nogen sinde komme med et forslag om? Kan ministeren give den fuldstændig klare garanti? Eller er der bare tale om, at vi går i en retning uden at vide, hvor vi ender?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at det, der er fremsat lovforslag om, er, at politiet får adgang til sendemastoplysninger, og det er i øvrigt oplysninger, som skal destrueres, efter at den konkrete efterforskning er afsluttet.

Hr. Søren Søndergaard vil jo altid gerne have svar på sine hypotetiske spørgsmål, og det, der ikke foreslås, men jeg kan sige, at jeg ikke har nogen intentioner om at fremsætte lovforslag om, at man skulle lave et telefonnummerregister hos politiet. Det vil også i det her tilfælde, tror jeg, være et spild af ressourcer, for hvis man har behov for at få nogle telefonnumre, kan man jo tage en telefonbog, eller man kan ringe til oplysningen, og så kan man få nummeret, men i det her tilfælde drejer det sig om, at der er begået en alvorlig forbrydelse, drab, grov narkohandel, det er de tilfælde, vi taler om.

Her, siger lovforslaget, skal politiet kunne gå til domstolen. Der er jo ikke nogen automatik i, at de får retskendelsen, de skal kan kunne gå til domstolen og støtte ret på bestemmelsen her i retsplejeloven, og så skal de jo bevisføre, at det her har den proportionalitet osv., som jo også knytter sig til lovforslaget, og der skal være tale om, at der er begået den her alvorlige forbrydelse. Det er jo ikke noget efterretningsorienteret. Det bygger ikke på, at man forventer, at der bliver begået en alvorlig forbrydelse. Der er begået en alvorlig forbrydelse, og det skal man kunne støtte ret på.

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Nu var det meget svært for mig at høre, hvad det var, fru Birthe Rønn Hornbech stillede spørgsmål om. Jeg

ved ikke, om referenterne fik fat i det, så må jeg kunne se det i referatet. Men det, som jeg sagde, og det var det, fru Birthe Rønn Hornbech stillede spørgsmål til, var, at der aldrig har været flertal for anonym vidneførelse her i Tinget. Derfor er det ikke vedtaget. Der har været fremsat forslag om det gang på gang, men det er ikke vedtaget.

Jeg tvivler på, hvis der skulle komme et flertal og det skulle blive vedtaget, at det så ville blive brugt ved danske domstole til, at man vil dømme en tiltalt til mange års fængsel på baggrund af en anonym vidneforklaring. Det tror jeg i bund og grund også, at fru Birthe Rønn Hornbech betvivler, for det er ikke i retsstaten, og det er ikke i danske domstolstraditioner, at man bedømmer en anonym forklaring som et fældende bevis.

Alle ved jo, at det kriminelle miljø, hvor man forventelig vil få det anonyme vidne fra, kun har ét mål, og det er at platte og lyve og sladre om hinanden, så længe de kan få lov at gøre det anonymt. Hvad er så den forklaring værd? Men det ville da være en katastrofe, hvis det er den, der skulle give grundlaget for at dømme folk til flere års fængsel ved domstolene.

Det er baggrunden for min og Socialdemokratiets og regeringspartiernes afstandtagen fra at lovgive om det, men som sagt tror vi heller ikke på, at det vil vinde udbredelse ved domstolen.

Men hvis fru Birthe Rønn Hornbech vil være med til at give dansk politi et nyt efterforskningsmiddel, som nogle har ment var gældende ret, men hvor domstolene nu har sagt, at det ikke er det, nemlig adgang til mastoplysninger, så kan man vedtage forslaget her.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er kun angående to ting.

For god ordens skyld vil jeg sige, at De Konservative er helt enige med Venstre og fru Birthe Rønn Hornbech i det med de anonyme vidner. Det har vi fremsat sammen flere gange.

Så til justitsministeren, der siger, at danske domstole aldrig vil bruge det og aldrig har gjort det. Hvis jeg husker rigtigt, så mener jeg, at det var gældende retstilstand i Danmark indtil 1976, og at det blev anerkendt ved domstolene, at man kunne anvende anonyme vidner i særlige tilfælde. Jeg tror, det er det, fru Birthe Rønn Hornbech mente. Det var for øvrigt dengang, vi havde en socialdemokratisk regering.